

COMPTES QUE NO SURTEN

Save the Children

*Radiografia de la pobresa laboral
a les llars de Catalunya*

Aquest informe ha estat elaborat basat en l'estudi **Pobresa laboral i l'impacte de les condicions laborals a les llars amb menors**, una investigació realitzada per Lucía Gorjón i Gonzalo Romero, de l'ISEAK. Per a la investigació han prestat el seu testimoni 8 famílies dels programes de Save the Children. Agraïm la seva inestimable col·laboració, el seu temps i la seva honestedat, així com a les coordinadores familiars que han acompanyat i facilitat el procés.

Save the Children

Investigació original: **Lucía Gorjón i Gonzalo Romero**. Equip Save the Children: **Carmela del Moral i Pablo Montero**. Direcció del Departament: **Catalina Perazzo**. Informe Catalunya: **Ona Lorda Roure i Mireia Recasens Lamuà**. Art i maquetació: **Alba Lajarín**. Fotografies: **Alba Lajarín**.

Edita:

Save the Children Catalunya
Maig 2025

5	Introducció
5	1. Pobresa laboral i pobresa infantil: dues cares de la mateixa moneda
11	2. Polítiques i programes vigents en la reducció de la pobresa laboral i infantil a Catalunya
15	3. Recomanacions

Introducció

La precarietat laboral i la pobresa infantil estan profundament vinculades, generant un cicle de desigualtat que es transmet de generació en generació. Tot i que el mercat laboral a Catalunya ha mostrat signes de recuperació en els darrers anys, moltes persones continuen atrapades en feines precàries i salaris insuficients. Aquesta realitat afecta especialment les famílies amb fills i filles que han de fer front a despeses més elevades sense el suport econòmic i social adequat.

Aquest informe analitza com les condicions econòmiques de les persones adultes a Catalunya determinen el benestar dels infants i les seves oportunitats de futur. Basat en dades oficials sobre pobresa infantil, una revisió bibliogràfica d'estudis acadèmics i entrevistes amb persones expertes en l'àmbit social i econòmic, el document posa de manifest la necessitat d'adoptar polítiques públiques més efectives per combatre aquesta problemàtica, ja que la precarietat laboral i la pobresa infantil no són fenòmens aïllats.

1. Pobresa laboral i pobresa infantil: dues cares de la mateixa moneda

La pobresa laboral es defineix com aquella situació en què una persona té una feina però no guanya prou per cobrir les seves necessitats bàsiques ni les de la seva família. Aquest fenomen, marcat per salaris baixos, contractes temporals i la manca de mesures de conciliació, afecta especialment les llars amb fills i filles, on les despeses són més elevades i el risc de caure en la pobresa s'accentua. En comparació amb les famílies sense fills/es, les llars amb infants tenen més probabilitats d'entrar en pobresa laboral i menys oportunitats de sortir-ne.¹

A Catalunya, les darreres dades indiquen que la taxa de pobresa laboral general és de l'11,1 %, mentre que en les famílies amb infants aquesta xifra s'eleva fins al 16,5 %.² Aquesta diferència posa de manifest que, avui dia, tenir feina no garanteix poder cobrir les necessitats bàsiques dels nens i nenes deixant aquestes llars en una situació de vulnerabilitat. Tot i això, a l'hora de dissenyar i implementar polítiques efectives, sovint no es té en compte la dimensió de la pobresa laboral tot i ser una de les principals causes de l'elevada taxa de pobresa infantil a casa nostra.

1 Lanau, Alba; Lozano, Mariona (2024). «*Pobres con empleo: un análisis de transiciones de pobreza laboral en España*». Revista Española de Investigaciones Sociológicas, 186: 83-102. DOI: 10.5477/cis/reis.186.83-102

2 Elaboració pròpia amb dades de l'Idescat. Enquesta de condicions de vida (2024).

A més, les xifres mostren que la taxa de pobresa infantil a Catalunya no només es manté elevada, sinó que ha augmentat fins a un 34,7 % el 2024, afectant més de 467.700 nens i nenes (taxa AROPE),³ 2,2 punts percentuals més respecte l'any anterior (32,5 %). Tot i que la taxa de pobresa de la població general ha baixat lleugerament del 24,4 % al 24 %, la infància i l'adolescència continuen essent el col·lectiu més vulnerable.

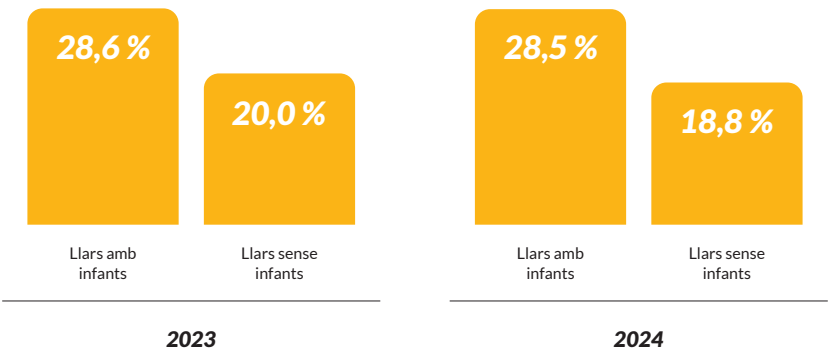
Evolució de la taxa de risc de pobresa infantil 2015-2024 (taxa AROPE)

	2015	2016	2017	2018	2019	2020	2021	2022	2023	2024
Milers	426,0	390,0	422,8	438,6	461,3	501,3	446,5	436,4	442,3	467,7
Taxa	30,4	28,0	30,4	31,1	33,2	36,2	31,8	31,7	32,5	34,7

Font: Elaboració pròpia amb dades de l'Idescat. Enquesta de condicions de vida (2024): població en risc de pobresa per composició de la llar.

Les llars amb fills i filles menors d'edat s'enfronten a majors taxes de pobresa. El 2024, les llars amb infants presenten una taxa de pobresa del 28,5 % enfront del 18,8 % de les llars sense nens i nenes. Unes xifres similars a les de l'exercici anterior on les llars amb fills tenien una taxa del 28,6 % en comparació al 20 % de les llars sense fills.⁴

Evolució de la taxa de població en risc de pobresa per composició de la llar 2023-2024

Font: Elaboració pròpia amb dades de l'Idescat. Enquesta de condicions de vida (2024): població en risc de pobresa per composició de la llar.

3 Idescat, [Taxa i població en risc de pobresa o exclusió social \(taxa AROPE - Objectiu UE 2030\) per sexe i edat, 2024.](#)

4 Idescat, [Taxa i població en risc de pobresa o exclusió social \(taxa AROPE - Objectiu UE 2030\) per composició de la llar.](#)

L'arribada de fills/es implica, per tant, un major risc d'entrada en pobresa laboral i fa més difícil la seva superació: en igualtat de condicions, la probabilitat de sortir de la pobresa per a una persona sense fills/es que aconseguix un contracte fix és del 46 %, mentre que en una família amb infants es redueix al 26 % i fins al 8 % en el cas de les famílies nombroses.⁵

Causes de la pobresa laboral en llars amb infants

Hi ha diversos factors que expliquen l'elevada concentració de pobresa laboral en les llars amb nens i nenes a casa nostra. La precarietat del mercat laboral – amb salaris baixos, contractes temporals i feines irregulars – impedeix que moltes famílies puguin cobrir les seves necessitats bàsiques, especialment en un context d'augment dels preus de l'habitatge i de la inflació, que encareix els béns i serveis destinats a la criança. A aquesta situació s'hi afegeix la manca de mesures efectives de conciliació i la incompatibilitat entre prestacions socials i ingressos laborals, que dificulten encara més sortir de la pobresa.

La situació laboral dels progenitors o de les persones responsables dels infants té un impacte directe en la pobresa infantil. Segons l'Institut Català d'Avaluació de Polítiques Públiques (Ivàlua), un de cada tres nens i nenes (35,4 %) viu en llars amb almenys una persona a l'atur, i un 18 % en llars amb baixa intensitat laboral.⁶ Tot i així, tenir una feina no garanteix sortir de la pobresa, ja que els salaris baixos i l'ocupació de baixa qualitat dels progenitors mantenen molts infants en situació de vulnerabilitat.⁷ De fet, un 16,2 % de la població ocupada de més de 16 anys – unes 601.000 persones – es troba en risc de pobresa,⁸ una realitat que impacta especialment les famílies amb fills i filles, en particular les monoparentals i les que tenen feines precàries.⁹

5 Lanau, A.; Lozano, M. (2022) *"El peso de la precariedad laboral en la pobreza de los hogares con menores"*, Perspectives Demogràfiques, 27: 1-4 (ISSN: 2696-4228). DOI: 10.46710/ced.pd.esp.27

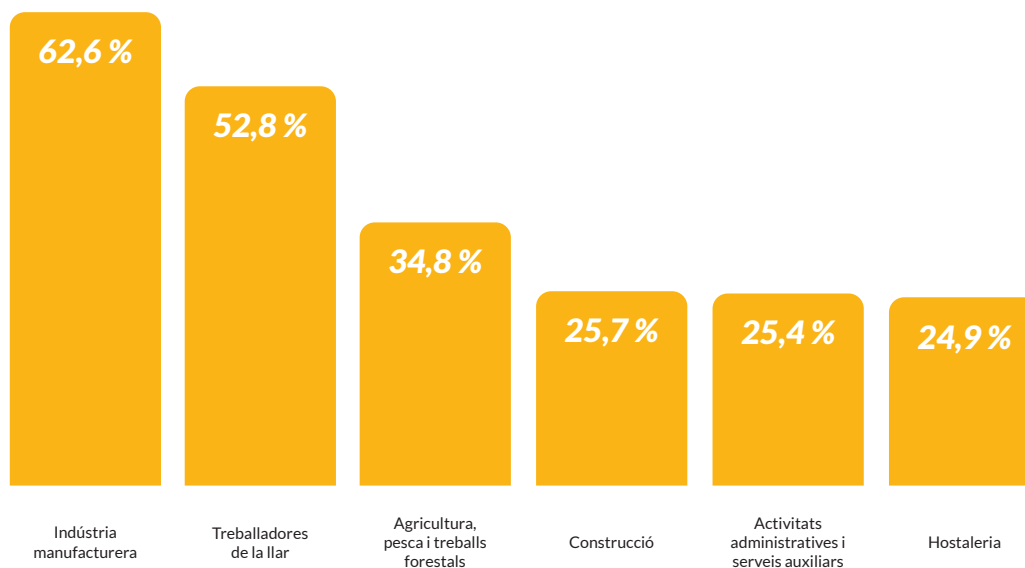
6 Ivàlua, QFcp 04 - *Una revisió sistemàtica de les polítiques actives d'ocupació i del seu impacte en llars amb infants i adolescents.*

7 Ibidem.

8 Idescat, *Taxa i població en risc de pobresa o exclusió social (taxa AROPE - Objectiu UE 2030) per relació amb l'activitat (16 anys o més), 2024.*

9 Ivàlua, QFcp 04 - *Una revisió sistemàtica de les polítiques actives d'ocupació i del seu impacte en llars amb infants i adolescents.*

Sectors professionals amb més risc de pobresa laboral entre famílies amb fills/es

Font: Elaboració pròpia amb dades de l'INE Enquesta de condicions de vida (2024).

En aquest sentit, el sector de l'ocupació és determinant: entre les famílies amb fills i filles, les professions amb més risc de pobresa laboral a Catalunya són la indústria manufacturera (62,6 %), seguit per les treballadores de la llar (52,8 %), l'agricultura, la pesca i els treballs forestals (34,8 %) i l'hostaleria (24,9 %).¹⁰

A més, la pobresa laboral és més elevada entre les famílies amb fills/es que tenen una feina com a autònomes (24,4 %) que entre les famílies assalariades (15 %).¹¹

¹⁰ Elaboració pròpia a partir de les dades de l'Enquesta de condicions de vida (INE, 2024).

¹¹ Ibidem.

Gènere i origen

El gènere i l'origen també són factors clau. La “penalització de la maternitat” – que sovint implica la sortida parcial o total de les mares del mercat laboral – redueix els ingressos fins i tot en llars biparentals. Les famílies monoparentals, encapçalades majoritàriament per dones, són especialment vulnerables: el 2024, la seva taxa de pobresa ha augmentat del 33 % al 43,8 %, afectant 119.900 llars.¹² Aquest increment s'explica, en gran part, per la precarietat laboral i la bretxa salarial de gènere, que fa que moltes mares soles tinguin dificultats per arribar a final de mes. El fet que el 89 % de les excedències laborals per cura de fills a Catalunya siguin assumides per dones n'és un clar indicador.¹³ Quan, a més, aquestes famílies són d'origen migrant, pateixen una doble penalització: la discriminació de gènere es combina amb les barreres administratives i lingüístiques que dificulten l'accés a feines formals i a les prestacions socials.¹⁴

Entre les famílies amb fills i filles, les originàries de països de fora de la Unió Europea registren les taxes de pobresa laboral més elevades (44,7 %), 35 punts percentuals per sobre de les famílies amb nacionalitat espanyola (9 %).¹⁵ Aquestes dades evidencien les desigualtats estructurals que afecten el col·lectiu migrant en l'accés al mercat laboral. Més enllà del diagnòstic, aquesta realitat planteja reptes de gran calat: si el col·lectiu estranger – majoritàriament en edat laboral activa – no aconsegueix una inclusió plena en el mercat de feina, es desaprofitarà un recurs clau per respondre a desafiaments com l'envelliment poblacional, el descens demogràfic i la sostenibilitat del sistema públic de pensions.

12 Idescat, Enquesta de condicions de vida, 2024.

13 Observatori de la Igualtat de Gènere. (2024). *Les dones a Catalunya 2023*.

14 Sánchez-Domínguez, M., & Guirola Abenza, L. (2021). *The double penalty: How female migrants manage family responsibilities in the Spanish dual labour market*. Journal of Family Research, 33(2), 509–540. <https://doi.org/10.20377/jfr-497>

15 Elaboració pròpia a partir de les dades de l'Enquesta de condicions de vida (INE, 2024).

2. Polítiques i programes vigents en la reducció de la pobresa laboral i infantil a Catalunya

Malgrat els esforços per implementar polítiques orientades a reduir la pobresa general a Catalunya, l'impacte ha estat limitat. A més, les mesures específiques per combatre la pobresa laboral —i, de retruc, la pobresa infantil— continuen sent insuficients. A continuació es presenten les principals polítiques i programes vigents, amb les seves fortaleses i mancances, per evidenciar els reptes que encara queden pendents.

L'Estratègia de lluita contra la pobresa infantil

El govern de la Generalitat de Catalunya ha presentat l'Estratègia de lluita contra la pobresa infantil 2025-2030 i el Pla d'acció 2025 que estableix un conjunt de mesures per reduir les altes taxes de pobresa infantil. Aquest full de ruta contempla set eixos estratègics:

- Eix 1: Prestacions i ajuts
- Eix 2: Educació, èxit escolar, lleure educatiu i llengua
- Eix 3: Alimentació saludable
- Eix 4: Salut
- Eix 5: Habitatge i pobresa energètica
- Eix 6: Ocupabilitat de les famílies amb infants a càrrec
- Eix 7: Eix transversal d'avaluació i transparència

Un dels eixos d'aquest pla és el reforç de la ocupació de les famílies amb infants a càrrec, amb mesures com la compatibilitat de la feina amb les prestacions, polítiques de foment de la conciliació i itineraris d'inclusió sociolaborals.¹⁶

¹⁶ Generalitat de Catalunya (12-05-2025). President Illa: «Catalunya també vol liderar la lluita contra les desigualtats» [**\[Nota de premsa\]**](#).

Les prestacions existents i les seves limitacions

Les prestacions socials destinades a combatre la pobresa a Catalunya, com la Renda Garantida de Ciutadania (RGC) i l'Ingrés Mínim Vital (IMV), presenten diverses limitacions que dificulten la seva efectivitat tant en la lluita contra la pobresa infantil com en la inserció laboral dels seus perceptors.

1. **L'RGC no incorpora la perspectiva d'infància**, ja que no contempla cap complement específic per aquelles famílies amb fills i filles en situació de vulnerabilitat.
2. **El disseny actual de l'RGC penalitza les persones que treballen**, generant així una "trampa de la pobresa" que desincentiva la incorporació al mercat de treball. El nombre de beneficiaris que compatibilitzen la prestació amb contractes laborals és baix, i les suspensions per inserció laboral són poc significatives.¹⁷
3. **El fenomen non-take up (NTU)**, aquelles persones que tenen dret a percebre una ajuda i que per diverses raons no se'n beneficien, és especialment significatiu en el desplegament de l'RGC i l'IMV.¹⁸ Per exemple, en el cas de l'IMV, el 69 % de les llars a Catalunya potencialment perceptores no reben l'ajut, una taxa que és 10 punts superior a la mitjana estatal.¹⁹ Respecte al Complement d'Ajuda per a la Infància (CAPI), prestació lligada a l'IMV, la no-percepció s'eleva fins al 80 %.²⁰ Pel que fa l'RGC, només el 25 % dels nens i nenes en situació de pobresa severa i el 10 % en situació de pobresa relativa en són beneficiaris.²¹ Els col·lectius més vulnerables sovint queden exclosos de l'accés a les prestacions socials. És el cas, per exemple, de les persones en situació administrativa irregular o de les famílies que tenen dificultats per acreditar la convivència en unitats familiars no convencionals. Les barreres administratives són una de les principals causes d'aquest accés limitat: molts ajuts exigeixen requisits massa estrictes i tràmits burocràtics complexos, que n'endarrerixen tant la sol·licitud com la renovació.

17 Ivàlua, *Avaluació de la Renda Garantida de Ciutadania. Disseny i Implementació. Actualització pel període de gener de 2020 a abril de 2022*, 2023.

18 Save the Children, *Ser pobre a Catalunya: el retrat de 200 famílies*, 2023; Save the Children, *El IMV y el sistema de rentas mínimas autonómicas hacia una estructura coherente, eficaz y resiliente que proteja a la infancia más vulnerable*, 2024.

19 AIReF (2023). *Segunda Opinión Ingreso Mínimo Vital*. AIReF.

20 Save the Children, *El IMV y el sistema de rentas mínimas autonómicas hacia una estructura coherente, eficaz y resiliente que proteja a la infancia más vulnerable*, 2024.

21 Síndic de Greuges, *Informe sobre els drets de l'infant*, 2024.

Programes vigents d'inclusió laboral i conciliació familiar

A nivell català existeixen programes del Servei d'Ocupació de Catalunya d'acompanyament, especialment dirigits a dones que encapçalen famílies monoparentals i a altres col·lectius amb dificultats per accedir al mercat laboral, amb l'objectiu de reforçar la seva competència digital i la seva capacitat per elaborar currículums i gestionar tràmits administratius. Destaca, per exemple, el programa ADA MRR, que ofereix formació professional en l'àmbit digital per a dones en situació de precarietat laboral.²² No obstant això, per a moltes famílies el sistema del SOC és complex i, de vegades, poc accessible, fet que fa que acabin recorrent a iniciatives pròpies per trobar oportunitats laborals.

Per facilitar la conciliació familiar, el programa “Temps per Cures” (TxC) del Departament d'Igualtat i Feminismes ofereix, a través dels ajuntaments, serveis de cura fora de l'horari escolar per a infants i adolescents de 0 a 16 anys: cangur, acollida, casals i colònies, entre d'altres.²³

A escala municipal hi ha diverses iniciatives per facilitar la contractació i inserció de famílies en risc d'exclusió social i per millorar la conciliació de les famílies.

- **Acord Barcelona per a l'Ocupació de Qualitat 2021-2030 (ABOQ):** un marc estratègic per desplegar les polítiques d'ocupació de qualitat que aglutina els principals actors socials i econòmics de la ciutat.²⁴ Aquest acord busca definir les estratègies d'ocupació de qualitat de manera conjunta, amb el focus en la transformació social i prioritzar les condicions laborals de les persones treballadores, especialment d'aquelles en situació de vulnerabilitat.
- **Programa Làbora:** enfocat a apropar les persones en situació de vulnerabilitat al mercat laboral. Coordinat pels serveis socials de l'Ajuntament de Barcelona, anualment atenen unes 6.000 persones i aconseguen que unes 1.500 trobin feina a través de serveis d'acompanyament, formació i orientació laboral.²⁵

22 SOC, [Programa ADA MRR](#).

23 [Temps x Cures](#). Departament d'Igualtat i Feminismes.

24 Ajuntament de Barcelona, [Acord Barcelona per l'Ocupació de qualitat](#).

25 Ajuntament de Barcelona, [Programa Làbora](#).

- **“Crea feina:”** una iniciativa per impulsar la contractació de diversos col·lectius, incloses les persones en risc d'exclusió social a través de Barcelona Activa.²⁶
- **Programa “Una mossegada a l'exclusió” de l'associació Andròmines:** combina itineraris personalitzats d'inserció sociolaboral amb la distribució diària d'aliments, abordant de manera integral les necessitats bàsiques i la vulnerabilitat social dels participants.²⁷
- **Fons d'infància 0-16 de l'Ajuntament de Barcelona:** ofereix prestacions econòmiques d'urgència social a famílies per cobrir les necessitats bàsiques dels seus fills i filles.²⁸
- **Patis oberts:** iniciativa implantada en diversos municipis que transforma els patis escolars en espais públics de lleure per a infants, adolescents i famílies fora de l'horari lectiu, els caps de setmana i durant les vacances.

Innovació social

Projecte pilot “B-MINCOME”: implementat del 2017 al 2019 al Besòs (Barcelona)²⁹ va combinar la implementació d'una prestació monetària amb polítiques actives d'inclusió sociolaboral en els àmbits de la formació i l'ocupació, contribuint de forma efectiva a la reducció en 8 punts percentuals de la privació material severa i en 21 punts percentuals en l'escala d'inseguretat alimentària.

26 Ajuntament de Barcelona, [*Crea Feina*](#).

27 Andròmines, [*Una mossegada a l'exclusió*](#).

28 Ajuntament de Barcelona, [*Prestación económica de urgencia social para familias con hijos o hijas de 0 a 16 años*](#) | Servicios Sociales | Área de Derechos Sociales, Educación y Ciclos de Vida.

29 Ajuntament de Barcelona, [*Projecte pilot B-MINCOME*](#). Combinant una renda mínima garantida i polítiques socials actives en zones urbanes desfavorides de Barcelona | Serveis Socials | Àrea de Drets Socials, Educació i Cicles de Vida.

3. Recomanacions

En un context en què la pobresa laboral afecta sobretot les llars amb nens i nenes, resulta urgent implementar mecanismes que combinin el treball i les prestacions socials i que, sobretot, facilitin la conciliació familiar, garantint així que les mares puguin accedir i mantenir-se en el mercat laboral. A més, és fonamental establir mesures amb un enfocament clarament centrat en les necessitats dels infants.

» **Desplegar l'Estratègia de lluita contra la pobresa infantil 2025-2030**

L'Estratègia de lluita contra la pobresa infantil 2025-2030 que impulsa el Govern de la Generalitat, conté diverses mesures enfocades a combatre la pobresa laboral de les famílies amb nens i nenes, entre elles la compatibilitat amb la feina de l'RGC i la inclusió d'un complement d'infància, ajudes a la conciliació familiar o itineraris d'inclusió sociolaborals.

» **Compatibilitzar la percepció de la Renda Garantida de Ciutadania (RGC) amb la feina**

El disseny actual no permet la percepció de la prestació si s'està treballant. Cal redissenyar-la per fer-la compatible amb la feina, inspirant-se en el model del *Working Families' Tax Credit* (WFTC) anglès,³⁰ integrant-la com a complement salarial. Aquesta reforma permetria que l'RGC complementi directament els ingressos laborals dels beneficiaris, aplicant un descompte gradual sobre la prestació en funció dels ingressos addicionals obtinguts, amb una taxa de retirada inferior a l'actual.³¹ Així, s'evitaria la "trampa de la pobresa", incentivant treballar i assegurant que els ingressos dels treballadors augmentin de manera real, sense perdre la prestació econòmica.

» **Incloure un complement d'infància a l'RGC**

És imprescindible que l'RGC incorpori la perspectiva d'infància perquè sigui una eina efectiva per combatre la pobresa infantil. En aquest sentit, cal incloure un complement d'ajuda a la infància, de forma complementària al complement de l'IMV. Aquesta proposta també es basa en l'evidència del *childcare tax credit* del WFTC, que va permetre millorar la inserció laboral de les mares, especialment les mares

30 Ivàlua, *Què funciona contra la pobresa? Una revisió sistemàtica de les polítiques actives d'ocupació i del seu impacte en llars amb infants i adolescents*, 2024.

31 Oxfam, *Bajos salarios y garantía de ingresos: diseño e impacto de los complementos salariales*, 2023.

solteres i aquelles amb fills en edat preescolar.³² Les quanties d'aquest complement s'haurien d'ajustar al cost real de criar un nen o nena a Catalunya, que actualment se situa en 938 euros al mes.³³

» **Ajustar els imports del CAPI als costos de la criança a Catalunya**

Actualment, els imports que estableix el Complement d'Ajuda a la Infància (CAPI) de l'IMV³⁴ no s'ajusten a la realitat dels costos associats a la criança a Catalunya, el territori amb el cost més elevat de l'Estat.³⁵ A més, aquests imports haurien d'ajustar-se en funció de l'edat, ja que l'evidència demostra que els costos més elevats es concentren entre els 7 i els 17 anys, mentre que el CAPI actual fixa l'import més alt per als infants de 0 a 3 anys.

» **Implementar mesures efectives de conciliació per a les famílies en situació vulnerable**

L'accés de les dones al mercat laboral és fonamental per reduir les altes taxes de pobresa laboral i pobresa infantil.³⁶ Calen mesures efectives que facilitin la conciliació de la vida familiar i la laboral, permetent que les mares es reincorporin o mantinguin activament la seva trajectòria professional i contribuint així a reduir la pobresa laboral i infantil. La gratuïtat i l'augment de les places a les escoles bressol així com la provisió de serveis de canguratge per a famílies, són mesures imprescindibles per millorar les condicions econòmiques. És fonamental reforçar programes com el "Temps x Cures" perquè els serveis siguin de més qualitat i puguin arribar a totes les persones que ho necessitin.³⁷ A més, cal que les empreses fomentin un entorn laboral que prioritzi la flexibilitat horària, facilitant la conciliació per als seus treballadors/es.

» **Avançar cap a la universalització del lleure educatiu**

Per a moltes famílies el lleure educatiu és una eina clau per a la conciliació de la vida laboral i familiar. Tanmateix, a Catalunya molts infants en situació de pobresa no tenen accés a activitats de lleure. De fet, el 34,5 % dels infants de tres a cator-

32 Ivàlua, *Què funciona contra la pobresa? Una revisió sistemàtica de les polítiques actives d'ocupació i del seu impacte en llars amb infants i adolescents*, 2024.

33 Save the Children, *El cost de la criança el 2024 a Catalunya*, 2024.

34 Menors de 3 anys: 115 euros al mes, majors de tres anys i menors de sis anys: 80,50 euros al mes i majors de sis anys i menors de 18 anys: 57,50 euros al mes. Font: *Ministerio de Inclusión, Seguridad Social y Migraciones, CAPI*.

35 Save the Children, *El cost de la criança el 2024 a Catalunya*, 2024.

36 Lanau, Alba; Lozano, Mariona (2024). «*Pobres con empleo: un análisis de transiciones de pobreza laboral en España*». *Revista Española de Investigaciones Sociológicas*, 186: 83-102. (doi: 10.5477/cis/reis.186.83-102)

37 Ivàlua, *Avaluació de la implementació Temps x Cures 2021 - 2023*, 2024.

ze anys —prop de 320.000— no participen en activitats extraescolars esportives durant el curs escolar, i el 58,1 % —al voltant de 550.000— no ho fa en activitats extraescolars de caràcter no esportiu.³⁸ És indispensable que s'adoptin polítiques públiques enfocades a garantir el lleure educatiu com a dret universal, eliminant les barreres econòmiques mitjançant un sistema general d'ajuts i més suport a les entitats de lleure.

» **Reforçar els programes de formació i acompanyament sociolaboral per a famílies, especialment les monoparentals i d'origen migrant**

Diversos estudis han demostrat que els programes de formació orientats a la millora i l'adquisició de competències contribueixen de manera significativa a l'increment de l'ocupació.³⁹ En el cas de les mares soles, l'evidència indica que els programes de formació professional de mitja i llarga durada (a partir de tres mesos) faciliten la seva inserció al mercat laboral. Així mateix, els programes d'orientació sociolaborals i d'assistència en la cerca de feina han demostrat tenir efectes positius, augmentant les taxes d'ocupació.⁴⁰ A més, és fonamental impulsar mesures que afavoreixin la plena integració en el mercat laboral de les persones migrants, majoritàriament en edat laboral activa.

38 Síndic de Greuges, [*La universalització del lleure educatiu a Catalunya*](#), 2025.

39 Ivàlua, [*Què funciona contra la pobresa? Una revisió sistemàtica de les polítiques actives d'ocupació i del seu impacte en llars amb infants i adolescents*](#), 2024.

40 Ibidem.

Agraïments: Alba Lanau Sánchez, Ana Estepa Guerrero, Àngels Gonzalez Macías, Sílvia Aibar, Míriam Sanchez, Júlia Buenavista, Aina Pagan, Alba Pardillos, José Antonio Noguera Ferrer, Ariane Aumaitre Balado, Susana Díaz Martínez, Júlia de Quintana Medina i Sonia Fuertes Ledesma.

Save the Children

Edita:

Save the Children Catalunya
Maig 2025

